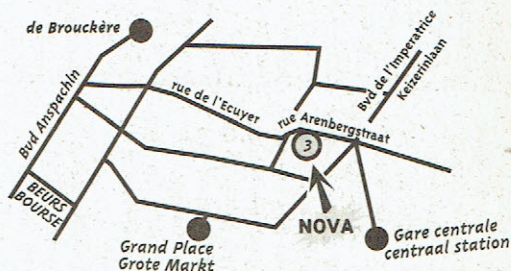

Tarifs / Tarieven

Ticket :	200 fb/bf
Réductions / Korting :	150 fb/bf
(étudiants, chômeurs, pensionnés / studenten, werklozen, gepensioneerden)	
Abonnement (6 séances / vertoningen) :	600 fb/bf
étudiants, chômeurs, pensionnés / studenten, werklozen, gepensioneerden	
Lundi / Maandag :	150 fb/bf
Open Screen :	gratuit/gratis
Live Soundtrack :	250 fb/bf

Remerciements à / Met dank aan :

Some Noise, Galeries St Hubert / Koninginnegalerij St Hubertus, Beursschouwburg, Echevinat de l'urbanisme de la Ville de Bruxelles, Mistral Promotion, Centre Culturel d'Animation Cinématographique, DOCIP, Bibliothèque du Musée du Cinéma, & Bruno Willems, Flo, Pieter, Rachel...

L'équipe du Nova / Nova's ploeg :

Amarande, Yaël André, Nathalie André, Philippe Bachy, Alain Bolle, Gwenaël Breës, Lawrence Bucquoye, John Bunnens, Benoît, Chloé, Colin, Anouk De Clercq, David, Alexis de Seume, Dirk Diederich, Edith, Francesca, Catherine Evrard, Ferry, Géraldine, Gizmo, Gilles, Françoise Hoste, Joëlle, Karim, Katioucha, Kiko, Catherine Le Goff, Loli, Serge Léonard, Lore, Marie-Eve, Marie-Claude, Marie-Hélène, Max, Olive, Olivier, Paule, Javier Packer, Pierre W., Pierre-Jacques, Alain Roch, Katia Rossini, Johana, Thibaut, Tom, Tristan, Marie Van Roye, Philippe Van Damme, Katrien Vandeput, Dirk Van Extergem, Jean-Pierre Verscheure...

Lay-out : Aki

Nova remercie/
Nova dankt :

SACD

BPC

VLAAMSE
GEMEENSCHAPS
COMMISSIE

NOVA

3, rue Arenbergstraat, 1000 Bxl
programme / programma : 02/ 511.27.74
bureau / kantoor : 02/ 511.24.77
<http://www.cinebel.com/Nova>
e-mail : onmove@club.innet.be

VZW Nova ASBL, 001-3005137-56

Editeur responsable : Gwenaël Breës, 65, rue de l'Ecuyer, 1000 Bxl

Moisuel: novembre 1997
Bureau de dépôt: BXL 1
Centre Monnaie
1000 Bruxelles

Belgique-Belgie
P.P.
1000 Bruxelles
1/1392

décembre
december
1997

Programme
Programma #1

NOVA

cinéma / bioskoop

jeudi / donderdag	4.12	vendredi/vrijdag	5.12	samedi/zaterdag	6.12	dimanche/zondag	7.12	lundi/maandag	8.12
				14:00 Courts métrages de Graphoui		14:00 De grote prijs van Smörenberg			
				16:00 Kardiogramma		16:00 Le royaume de diamants			
18:30 Kardiogramma		18:30 Careful		18:00 Institut Benjamenta		18:00 Institut Benjamenta		18:30 Careful	
20:15 Careful		20:15 Kardiogramma		20:00 Chinese ghost story		20:00 Careful		20:15 Kardiogramma	
22:15 Institut Benjamenta		22:15 Careful		22:00 Heroic trio		22:00 Company of wolves		22:15 My 20th century	
		24:00 Bubbles Galore		24:00 Full contact					
jeudi / donderdag	11.12	vendredi/vrijdag	12.12	samedi/zaterdag	13.12	dimanche/zondag	14.12	lundi/maandag	15.12
				14:00 De grote prijs van Smörenberg		14:00 Courts métrages de Graphoui			
				16:00 Kardiogramma		16:00 Le royaume de diamants			
18:30 My 20th century		18:30 Institut Benjamenta		18:00 Institut Benjamenta		18:00 Careful		18:30 Kardiogramma	
20:15 Kardiogramma		20:15 Ships women & bees		20:00 Careful		20:00 Institut Benjamenta		20:15 Careful	
22:15 Careful		22:15 Careful		22:00 Company of wolves		22:00 Company of wolves		22:15 My 20th century	
		24:00 Bubbles Galore							
jeudi / donderdag	18.12	vendredi/vrijdag	19.12	samedi/zaterdag	20.12	dimanche/zondag	21.12	lundi/maandag	22.12
				14:00 Courts métrages de Graphoui		14:00 De grote prijs van Smörenberg			
				16:00 Kardiogramma		16:00 Le royaume de diamants			
18:30 Kardiogramma		18:30 Kardiogramma		18:00 Careful		18:00 Institut Benjamenta		18:30 Careful	
20:15 Careful		20:15 My 20th century		20:00 Institut Benjamenta		20:00 Careful		20:15 Kardiogramma	
22:15 Institut Benjamenta		22:15 Careful		22:00 Dame Darcy: Turn of the Century		22:00 Company of wolves		22:15 My 20th century	
		24:00 Bubbles Galore		24:00 Bass Culture (party)					
jeudi / donderdag	25.12	vendredi/vrijdag	26.12	samedi/zaterdag	27.12	dimanche/zondag	28.12	lundi/maandag	29.12
				14:00 De grote prijs van Smörenberg		14:00 Courts métrages de Graphoui			
				16:00 Kardiogramma		16:00 Le royaume de diamants			
18:30 My 20th century		18:30 Careful		18:00 Careful		18:00 Careful		18:30 Kardiogramma	
20:15 Kardiogramma		20:15 My 20th century		20:00 Institut Benjamenta		20:00 Institut Benjamenta		20:15 Careful	
22:15 Careful		22:15 Careful		22:00 Company of wolves		22:00 Company of wolves		22:15 My 20th century	
		24:00 Bubbles Galore		24:00 Meltingpotatomix (party)					

DANS LE FOYER IN DE BAR UNDER THE CINEMA EN EL CAFFE ÜNDER DER KINO KELLARISSA NEL SOTTOSUOL FIALBAR

Exposition/ tentoonstelling 14/12 - 29/12

The fabulous Dame Darcy presents "Meatcake & dolls"

"Vleeskoek en Poppen" is de vlag van een gekke lading tekeningen, strips en poppen van de hand van artieste Dame Darcy die ook "Turn of the Century" presenteert, de gekste televisie-show ter wereld. (Op vrijdag 20 december om 22 u. ook te zien in Nova. Europese première!)

"Pain de viande et Poupées": les dessins, bédés et poupées sortis tout droits du show télévisé loufingue de la bien mystérieuse Dame Darcy. (Première projection européenne le 20 décembre à 22h. au Nova !)

Some noise

Voyage sonore hebdomadaire, mixant des musiques habituellement diffusées séparément, où l'atmosphère musicale du bar passe par tous les états...

Chaque jeudi de 22h à 23h30

"Some Noise" nodigt u uit op een muzikale reis en verzekert live het geweldsdecor van de Nova-bar. Een crescendo van allerhande muziekstijlen omringt u op deze tocht...

Elke dond. van 22u tot 23u30

Table d'hôtes / open tafel

Une grande table, à boire et surtout à manger; plats végétariens à déguster avant ou après le film...

Chaque dimanche à 20h

Een grote dis met spijs en drank... Na of voor de voorstelling kan u genieten van vegetarische schotels met groenten vers van de zondagsmarkt: lekker én gezond met veel vitaminetjes!

Elke Zondag vanaf 20 uur.

Bass Culture Sound System

Ragga Roots Radics in da Riddimz Fulla Cultcha. Sounds systems on selector wiz Pause, Raggafox, Luk & Öhn.

**15/12 à partir de minuit
vanaf middernacht.**

Meltingpotatomix

Sempiternel retour de la soirée mélangée du Nova, avec des DJ's qui dégagent plus vite que leur ombre: Surge, Gizmo & Öhn.

22/12 à partir de minuit

Zin in feest? Meltingpotatomix is swingtime en zaterdagnacht kortz (!) met DJ's Surge, Gizmo & Öhn. No brakes!

22/12 vanaf middernacht.

"Schone schijn"

In deze feestelijke tijden met cadeautjes en een herenigd familie-leven, met de vreugde van een nieuw jaar, een fris begin en goede voornemens, presenteert Nova u lieflijke en geheimzinnige verhalen van wezens die niet echt bestaan... of toch?

Er was eens en er zal altijd wezen... sprookjes die een mens kunnen vervoeren en ontroeren, en doen vergeten dat het buiten koud is. Laten we ons scharen rond het scherm - het had een open haard kunnen zijn - om te genieten van het warme projectielicht en gezellige filmvertelsels.

Een sprookje ontspringt steeds opnieuw uit de diepten van de mensziel, uit de "waarheid die in de lucht hangt" en wordt opgevangen en doorgegeven. Elk sprookje is een kunstvorm, die niet wordt gemaakt, maar geschapen, die spontaan opwelt, als een droom. Sommigen zeggen: het sprookje is een wensdroom. Het geluk, de gerechtigheid, en andere mooiigheden die men in de wereld zo smartelijk mist, tovert men in het sprookje om tot een bijna-werkelijkheid, en daarom wordt het sprookje zo graag gehoord en bemind, als troost en balsem.

Het sprookje is zichzelf gelijk gebleven, het is de mens die verandert is. Men zegt steeds: "Het was in de tijd dat kabouters nog bestonden..." Ze zijn er nog, maar de mensen zien ze niet meer! Laat ons daarom deze maand en alle maanden, samen met Sinterklaas en de Kerstman, teruggaan naar het paradijs der kindsheid... Het sprookje is voor de dwalenden als een lichtje in het donkere bos...

P.S. In zijn verhaal over Roodkapje schreef Charles Perrault echter indertijd al: "La bouche la plus douce a les dents les plus pointues" (de zachtste mond heeft de scherpste tanden). M.a.w. laat u niet door de schijn bedriegen, niet alles is wat het lijkt!

Na bakker, slager en kruidenier, neemt ook Nova jaarlijks verlof. Van 30/12 tot 15/1 nemen wij tijd voor herbronning. Tot dan en gelukkig nieuwjaar!

"La bouche la plus douce a les dents les plus pointues"

Il est des périodes du calendrier où l'instinct pousse à un isolement douillet... L'arrivée du froid et l'absence de lumière aidant, certains ont tendance à se réfugier dans l'allumage de bougies ou de guirlandes comme dans la consommation de dindes et autres mets saisonniers. Tandis qu'au contraire, d'autres tentent de fuir cette ruée collective vers les vitrines garnies, et d'échapper à l'engouement collectif pour le festin et le cadeau.

Mien au-delà des traditions, décembre est une période où l'on a subitement du temps libre et où tout est fait pour qu'on l'occupe avec des loisirs préfabriqués.

Il s'agit cependant d'une saison propice à l'imaginaire... Les contes et légendes traditionnels, comme la littérature fantastique, ont puisé abondamment leur inspiration dans les ambiances et sensations qui se dégagent en hiver. Combien de fables (de celles qu'on lit au coin du feu) et de traditions païennes ou religieuses sont issues des mystères de la neige et de la brume, des secrets d'une nature qui semble se dévêtir et d'un froid emportant avec lui ceux qui ne lui résistent pas...

Au Nova, on se prépare à un petit congé début janvier (*) avant d'entamer une seconde année d'existence qui s'annonce riche en événements, et bousculante pour les habitudes déjà prises.

Si en attendant, on ne vous propose rien pour Noël ni Nouvel An, c'est parce qu'il n'y a pas besoin d'attendre le coup de minuit pour se faire plaisir : vous êtes conviés ce mois-ci à secouer vos inconscients engourdis, à quitter le rationnel en dégustant quelques tranches lumineuses d'irréel. Histoire de partager frayeurs et féeries, et de tomber dans l'absurdité d'histoires insensées qui sont pourtant pleines de sens...

(*) Oui, oui, le volet du Nova sera baissé du 30 décembre au 15 janvier ! Bonne année...

Kardiogramma

Darejan Omirbaev, Kazachstan, 1996, v.o. st. bil./o.v.tweet.ond., 73'

Ce second film de Omirbaev (récompensé cette année par le prix Cinédecouvertes de la Cinémathèque de Belgique) propose une histoire simple, voire atypique, qui ne procède pas par rebondissements et ne s'alourdit pas de psychologie ou d'explications. Ainsi à la question : "Pourquoi les enfants kazaks ont-ils couramment des problèmes cardiaques ?", on se contentera pour réponse d'un « ils sont trop aimés »...

Jasulan, douze ans, fils de berger, quitte sa famille et sa steppe natale pour suivre une cure dans un centre spécialisé à Alma-Ata. Une occasion pour Jasulan de découvrir que le monde ne se limite à l'immensité de la steppe, à la famille et aux rares images de la télévision. Mais pas de chance : à Alma-Ata, on parle le russe et Jasulan ne connaît que le kazakh. Privé du langage, il sera boudé par les autres enfants de l'institut. Et quand un homme est silencieux ou le devient car il ne peut pas parler, il a besoin de regarder, d'observer, d'intérioriser le monde avec plus d'intensité. Enfant, Omirbaev a connu cette situation extrême et ses options cinématographiques reproduisent cette capacité à saisir des instants de vie, les détails aléatoires ou les objets. Et ce regard intense auquel rien n'échappe ne se salit jamais d'un voyeurisme malsain (le réalisateur oscille sans cesse "entre le désir de voir et le refus de montrer"). C'est un film subtil et intelligent qu'on suit par le regard d'un enfant en phase d'éveil.

De tweede film van Omirbaev ontving de prijs voor de beste Filmvondsten van het Belgisch Filmarchief. Het verhaal is heel eenvoudig. Psychologische analyse, diepzinnige verklaringen of tijdsprongen blijven achterwegen. Zo luidt het antwoord op de vraag waarom Kazakstaanse kinderen vaak hartproblemen hebben, eenvoudigweg: "Ze zijn te geliefd".

Jasulan, een twaalfjarige hartpatiënt, verlaat zijn ouders en trekt van de steppe naar een gespecialiseerd centrum in Alma-Ata. Aanvankelijk is hij blij vast te stellen dat de wereld verder reikt dan de steppen, het gezin en de televisie. Dan stelt hij echter vast dat men in deze stad een vreemde taal spreekt, het Russisch. Jasulan, de onmondige, wordt door de andere kinderen van het centrum uitgesloten. Zo ontstaat de behoefte te kijken, te observeren, de omgeving in zich op te nemen. Omirbaev heeft dit als kind zelf ook meegemaakt. Vandaar misschien dat hij er nu zo goed in slaagt op basis van onbelangrijke voorwerpen of details iets op te roepen. Niets ontgaat hem en toch trapt hij nooit in de val van het voyeurisme. Hij zoekt en vindt een moeilijk evenwicht tussen observeren maar niet tonen. Het is uiteindelijk een subtiele en intelligente film geworden waarin men kijkt door de ogen van een ontwakend kind.

Jusqu'au 29/12 (voir grille horaire) / Tot 29/12 (zie uurrooster)

God is my Co-pilot on Panik 105.4 fm

Le concert que God is my Co-pilot donna le 13 novembre au Nova sur «Alice» de Jan Svankmajer, sera retransmis le 9 décembre sur Radio Panik entre 19h00 et 20h00; grâce à «Moacreal Sloa», une émission qui convie chaque mardi des musiciens à expérimenter ensemble et en direct sur les ondes de Radio Panik (105.4 fm).

Voor wie het concert dat God is my Co-pilot op 13 november ll. gaf in Nova ter begeleiding van Svankmajer's film «Alice» (nog eens) wil horen : stoel pakken, radio aanzetten en luisteren naar Radio Panik op 9 december tussen 19u en 20u, het concert zal er integraal worden uitgezonden tijdens het wekelijkse «Moacreal Sloa» waar zoals iedere dinsdag musici uitgenodigd worden om er rechtstreeks te jammen en te experimenteren (105.4 fm).

Schieve Cinema n°3

La SCAM (Société Civile des Auteurs Multimédia) continue, avec DIVA (Documentaire Netwerk-Initiatief Vlaanderen), à proposer des rencontres sur le documentaire au Cinéma Nova, sous le nom de «Schieve Cinema», parce que le documentaire est un regard «autre» sur le monde. Nouvelle journée, le mercredi 3 décembre.

-de 15h à 18h: rencontre publique avec Lorédana Bianconi et Jan Vromman, deux cinéastes indépendants et engagés politiquement, pour un atelier sur leur démarche de documentariste. Marie André et Gerrit Messiaen animeront les débats.

-de 20h à 23h: projections de films gratuites.

"10 formules pour conjurer le diable" de Jan Vromman

Un film qui est une réflexion poétique où l'auteur a filmé des choses banales qui l'entourent (un arbre, un train...) et qui prennent dès lors une autre dimension. Pour le dire avec les mots de l'auteur: "Le résultat est indéfinissable, quelque chose entre la fiction, une expérience artistique libre et du sport. Mais ce film garde tout de même des côtés documentaires, il n'y a pas de décors ou de costumes mis en scène. Son point de départ est constitué d'images existantes". Ce film a été tourné à Laeken, dans l'environnement quotidien immédiat de Jan Vromman.

Et en avant-première:

"Do you remember revolution?" de Lorédana Bianconi.

En Italie au milieu des années 70, quatre femmes de 20 ans décident d'entrer dans la lutte armée, de quitter leur vie sociale et leur famille pour faire de la révolution le centre et le but de leur existence. Elles réapparaissent aujourd'hui après de longues années de prison, elles essayent de raconter chacune leur propre expérience. Un parcours qui débouche sur la condamnation de la lutte armée et la douleur des vies détruites: celle des victimes et la leur.

Mercredi 3/12 de 15h à 18h et de 20h à 23h. Entrée gratuite.

De auteursvereniging SCAM organiseert, samen met de groepering DIVA (Documentair Netwerk-Initiatief Vlaanderen), in Nova Bioskoop een cyclus voor en over documentairemakers onder de noemer «Schieve Cinema», omdat een documentairemaker ons via zijn werk zijn persoonlijke, «schieve» kijkt op de werkelijkheid geeft...

Schieve Cinema n°3:

-van 15 tot 18u: ontmoeting Lorédana Bianconi en Jan Vromman, twee film- en videomakers die bewust kiezen voor engagement. Marie André en Gerrit Messiaen leiden het debat.

-van 20 tot 23u, vertoning van:

"10 formules om de duivel te bezweren" van Jan Vromman

Een poëtische reflectie over ontmoetingen met banaliteiten uit de stad en het platteland. Om het met de woorden van de auteur te zeggen: «Het resultaat werd iets ondefinieerbaars, iets tussen fictie, vrije kunstbeoefening en sport. Maar het heeft toch nog altijd documentaire kantjes. Dat wil zeggen geen «geësceneerde» decors, geen decoratie of kostuums. Alles vertrekt van bestaande beelden.» De film is gedraaid in Laken, in de onmiddellijke omgeving van de woonplaats van Jan Vromman.

In avant-première:

"Do you remember revolution?" van Lorédana Bianconi.

Een documentaire over vier vrouwen van rond de 20, die in de jaren 70 hun sociaal leven en familie opgaven om zich in te zetten voor de gewapende strijd, om van de revolutie het centrum en doel van hun leven te maken. Na hun jarenlang verblijf in de gevangenis vertelt elk van hen over haar eigen ervaringen. Hun verhaal mondt uit in de veroordeling van de gewapende strijd en van de pijn omwille van een verwoest leven: dat van hun slachtoffers en dat van henzelf.

Woensdag 3 december, van 15 tot 18u en van 20 tot 23u. Gratis.

Atelier de création sonore et radiophonique

L'Atelier de création sonore et radiophonique invite Marie-France et Patricia Alice Martin à présenter leur bande son créée pour l'installation visuelle et sonore "Agathe et ses soeurs" au Château d'Aubonne en juillet 1997. Lors de cette exposition, elles ont conçu une installation composée d'une table blanche sur laquelle elles ont disposé dix napperons "revisités" - dont certains semblaient en cours de réali-

sation - des pelottes, des fils rouges les reliant parfois entre eux. Dix chaises blanches attendaient les visiteurs. Au Nova, elles présenteront "Agathe et ses soeurs" sous forme de performance.

Mercredi 17 décembre à 20h30 entrée gratuite.

NOCTURNE

"Bubbles Galore"

Cynthia Roberts, Canada, 1996, 16mm, vo st-fr/ov fr-ond, 94'

Bubbles Galore, c'est le patronyme pétillant d'une star du film X partant à la conquête de son indépendance économique et sexuelle. Ouvertement féministe, c'est un film qui ressemble à l'équipe qui l'a réalisé...

Très impliquée dans le cinéma indépendant canadien, Cynthia Roberts est à la fois réalisatrice, productrice et monteuse pour de nombreux films et vidéos. Fatiguée de voir des films qui montrent les femmes travaillant dans l'univers du sexe comme des victimes, et lassée d'entendre des féministes condamner sans relâche la pornographie, elle sentait qu'il était de son 'devoir de femme' de donner une perspective fraîche sur le sujet: «J'ai été décrite comme une Russ Meyer féministe. Mais Russ Meyer est féministe! Ses personnages féminins sont tellement positifs, en totale harmonie avec leur sexualité, et si contents d'utiliser leur sexualité avec vigueur. Dans ses films, les femmes ne sont pas de ces victimes douces comme des agneaux; elles ont le contrôle, elles sont très sexy et surtout elles n'ont jamais peur d'être mauvaises.»

Tandis que son actrice principale est ici une activiste féministe de renommée - connue aussi pour avoir interprété plus de 300 films X, ses autres acteurs sont issus des milieux alternatifs nord-américains: comédiens, performeurs, cinéastes, écrivains, modèles, danseuses de spectacles érotiques ou anciennes gloires du porno, ils interprètent des personnages proches de leur réalité... De fait, «Bubbles Galore» est un polar qui se déroule dans le milieu glauque et très macho du cinéma porno.

En décidant de s'autoproduire, Bubbles devient la concurrente directe de Godfrey Montana, un gros bonnet du porno qu'elle a déjà eu l'outrecuidance de plaquer. Alors qu'elle a quatre semaines pour tourner son nouveau film «Good Girl Gone Bad» (et qu'elle déniche, en la personne de la naïve et délicate Dory, la perle inespérée pour le rôle principal), de son côté Montana est bien déterminé à lui mettre des bâtons dans les roues. Sur fond de business, de jalousies, de chantage et de trahison, Bubbles s'amourache de sa jeune actrice et vit avec elle une idylle angélique. Le film, lui, file vers des horizons inattendus... Grâce à un scénario plein d'imagination, aux charmantes apparitions imprévisibles d'un étrange Dieu féminin, à une mise-en-scène peuplée de personnages caricaturés avec causticité, et à un montage fort peu académique et plein de surprises, il prend une tournure étonnante... et se termine de façon plus qu'imprévisible! Si la gent masculine en prend pour son grade, le principal message reste avant tout: prendre son plaisir, et librement!

Ex-pornostar Nina Hartley uit "Night of the Living Debbies" en "I Cream of Jennie", speelt Bubbles Galore. Een gepeperde en grappige film over de XXX-wereld met Bubbles als mascotte van de vrouwelijke sexualiteit. Bubbles Galore is op zoek naar een actrice voor de hoofdrol in haar nieuwste steamorama "Good Girl Gone Bad" en organiseert een auditie waar de wildste vrouwen op afkomen. Een van hen is Dory Drawers, een jongedame die perfect lijkt voor de rol maar er is één probleempje: Dory blijkt nog maagd te zijn. Bubbles ontziet zich echter geen moeite en besluit de jonge maagd op te leiden in de wondere wereld van het liefdesspel. Dit zorgt dan weer voor jaloezie bij de assistente van Bubbles die al lang heimelijk verliefd is op haar vrijgevochten bazin...

Cynthia Roberts regisseerde deze losgeslagen film en wordt de feministische Russ Meyer genoemd. Cynthia Roberts: "Maar Russ Meyer is ook een feminist! Zijn vrouwelijke personages zijn dermate positief, hebben geen problemen met hun sexualiteit en zijn zo blij dat ze zich op dat vlak kunnen uitleven!"

Zowel bij Russ als bij Cynthia zijn vrouwen geen weerloze lammetjes; ze hebben alles onder controle, zijn sexy en schrikken er vooral niet voor terug slecht of wreed te zijn.

En ze hebben onrustige slaapkamers...

Ven. /Vrijd. 5/12, 12/12, 19/12 & 26/12 ⇨ 24:00

The Benjamin

of this dream
people call
human life

Brothers Quay, GB, 1995,
vo ang./eng. ov, 105'

Il est des films particuliers, difficiles à ranger dans une catégorie cinématographique. Des oeuvres mystérieuses façonnées par des artistes qui croient à l'illogique, l'irrationnel et l'abstraction poétique. Les critiques parlent alors de représentations métaphoriques, de paraboles ou plus prosaïquement de fables. Ils se sentent obligés de souligner le caractère hermétique de l'ensemble, réduisant un riche univers imaginaire qui se fout des conventions réalistes à une coquille vide entourée d'une belle forme. Après «Les Conspirateurs du plaisir» de Svankmajer et les films de Guy Maddin, le Nova se réjouit de présenter une nouvelle perle rare : «The Institute Benjamenta». Réputés pour leurs courts métrages d'animation avec des marionnettes, les frères Quay sont passés au long métrage avec acteurs sans abandonner une seule de leurs conceptions esthétiques. Ils ont choisi de faire une sorte de film muet (avec de la musique, des sons et quelques intertitres) dont le décor, une école pour domestiques, serait le personnage principal. Nouvel étudiant à l'Institut, Jakob Von Gunten «découvre en traversant les corridors labyrinthiques de l'établissement un espace délabré, une école moribonde où les cours de formation se limitent à l'incessante répétition d'une seule et unique leçon. Un monde de l'ordre de la servitude qui pourtant cache en son sein des mystères et des secrets...». Un univers kafkaïen qui, comme les contes, commence par une quête, multiplie les éléments fantastiques, et déroule les méandres de notre inconscient.

Je./dond 4 & 18/12 → 22:15
Ven./Vrij. 12/12 → 18:30
Sam./Zat. 6 & 13/12 → 18:00
20 & 27/12 → 20:00
Dim./Zon. 7 & 21/12 → 18:00
14 & 28/12 → 20:00

MY 20th CENTURY

(Caméra d'Or, Cannes 1989)
Ildiko Enyedi, Hongrie/Hongarije, 1989,
n-b/z-w, v.o. st-Ang./o.v. Eng. ond.,
100'

"Mon vingtième siècle"

Un âne peut-il décider du cours de l'histoire ? Celui qui suivra celle qui est racontée dans ce film pourrait bien arriver à le croire ! New-York, 1880. Thomas Edison, qui vient d'inventer la lampe électrique à incandescence, fait une démonstration des merveilles de la "fée électrique". Un parc s'illumine, les temps nouveaux sont proches, tout le monde sera heureux. Puis, nous voilà transportés à Budapest. Et le conte commence... Il était une fois deux soeurs jumelles : Lili et Dora. Devenues orphelines, elles se retrouvent à mendier dans la rue jusqu'au jour où deux bienfaiteurs en emportent chacun une. Vingt ans plus tard, le soir du Nouvel An 1900, elles se croisent par hasard dans un train : Dora est devenue une femme fatale, Lili une anarchiste poseuse de bombes.

Lancé sur la ligne droite d'un récit de genèse orthodoxe (les aventures de deux moitiés contradictoires mais complémentaires, appelons-les Romula et Rema ou Caine et Abèle), "Mon XXème Siècle" bifurque sans cesse dans les idées les plus folles et déploie les méandres d'un imaginaire imprévisible.

Avec ce film, Ildiko Enyedi aura réussi le pari de renouer avec le pouvoir hypnotique du cinéma et avec sa capacité d'émerveillement. Sans oublier ses deux héroïnes, elle fait éclater sa narration, pratiquant l'art du collage, multipliant les anecdotes et les idées les plus folles jusqu'à faire parler les étoiles et les animaux dans une verve visuelle qui a l'effet d'un éblouissement régénérateur. (Inexplicablement jamais distribué en Belgique, ce film vous sera présenté avec sous-titres français très bientôt au Nova.)

"Mijn Twintigste Eeuw"

Een meisjes tweeling wordt geboren op het moment dat uitvinder Edison de lamp en daarmee het licht aan de wereld brengt... De tweeling, Dora en Lilli, verliezen elkaar op jonge leeftijd uit het oog. De een wordt courtesane en houdt zich in het leven met wellwillende rijke mannen. De ander richt zich op het anarchisme en heeft er een handje van weg links en rechts gebouwen de lucht in te laten springen. De twee lijnen die het verhaal bepalen: aan de ene kant de ontwikkelingen in wetenschap en kunst (de eerste schreden van de cinematografie), aan de andere kant de belevenissen van de meisjes tweeling, die een wat minder fraai licht werpen op de morele ontwikkelingen van de mens in deze bewogen eeuw...

Ildiko Enyedi beschrijft het gevoel dat mensen zo rond 1890 omschreven met 'Fin-de-siècle' (ons ook niet onbekend!): een ontastbare golf van emoties die door de wereldbevolking heen trekt als we de drempel der eeuwen oversteken en die meestal zorgdraagt voor grote veranderingen op cultureel en maatschappelijk gebied. Een hommage aan de uitvinding van het licht en een kaleidoscopisch overzicht van deze bewogen eeuw...

Je./Don. 11 & 25/12 → 18:30
Ven./Vrij. 18 & 26/12 → 20:15
Lun./Maan. 8, 15, 22 & 29/12
→ 22:15

The COMPANY OF WOLVES

Neil Jordan, G.B., 1984,
vo st bil./ov tweet. ond., 90'

Au Moyen Age, dans tout l'Occident chrétien, le loup -indomptable, carnassier, ennemi des hommes et des bêtes, incarnation du diable- suscita une multitude de superstitions qui s'ancrèrent tenacement dans notre imaginaire collectif. Issus de cette matrice d'histoires invraisemblables, les contes racontent que le loup est un mangeur d'enfants ("Le petit Chaperon Rouge") ou de créatures sans défense ("La chèvre de Monsieur Seguin"). Mais l'image la plus terrible, l'image qui a survécu et dont le cinéma fantastique s'est emparée, reste celle du loup-garou, de l'homme qui se transforme en bête féroce les nuits de la pleine lune... Neil Jordan, le réalisateur des fameux "Mona Lisa" et "Crying Game", s'est appuyé sur le mythe du loup pour signer un film fantastique qui sort de l'ordinaire.

Samedis/Zaterdagen 13 & 27/12 → 22:00
Dimanches/Zondagen 7, 14, 21 & 28/12 → 22:00

Il était une fois la jeune Rosaleen qui rêvait d'un passé d'Arcadie où Grand'Mère lui racontait des histoires effrayantes d'un temps où les petites filles devaient prendre garde aux hommes aux sourcils épais... En ces sombres temps-là, la peur accompagnait le désir, et la beauté s'unissait au bestial. Les personnages de "La compagnie des loups" (tiré d'un roman d'Angela Carter) habitent un monde fait de magie et de mystère, de cruauté et de merveilleux, rarement vu au cinéma.

Dans ce film où les histoires s'enchaînent dans d'autres qui elles-mêmes s'enchaînent dans des histoires... le rêve devient réalité, et les loups deviennent des

In een wat armtierig maar lieflijk dorpje gelegen in een macaber bos met reusachtige bomen en buitenmaats grote paddestoelen, brengt het meisje Rosaleen veel tijd door met haar oma. Dit wat hekserig oude dametje vertelt Rosaleen spookachtige verhalen over kleine meisjes die moeten oppassen voor jongens die harig zijn vanbinnen en wiens wenkbrauwen boven de ogen doorlopen... In donkere

sprookjes gaat angst vaak samen met verlangen en staat de schone in nauw verband met het beest... In deze onwezenlijke en gotische fantasie worden verhalen verteld waarin weer andere verhalen verteld worden, is droom werkelijkheid, zijn wolven menselijk en andersom. Een knappe vertelstructuur waarbij zoals in dromen overgesprongen wordt naar een diepere laag van de verbeelding of van het onbewuste. Bovendien is de hele film bevangen door een onderhuidse sensualiteit die herinnert aan de onbestemde seksuele gevoelens die opgroeiende meisjes zo in de war kunnen maken. Een opeenvolging van rusteloze dromen waarin wij met Rosaleen een tegelijk angstaanjagende en sensuele wereld worden binnengevoerd...

শ্রীক রাজার দেশে Hirak Rajar Deshe

Satyajit Ray,
Inde/Indië, 1980,
v.o. st Fr./ o.v. Fr. ond., 118'

"Le Royaume des Diamants"

Art de divertissement populaire destiné au grand public autochtone et directement lié à l'industrie musicale, le cinéma en Inde multiplie les love stories flamboyantes... Un autre pan de la production indienne est directement issu de la tradition littéraire, des contes et mythologies. Les films de cette veine proposent certains stéréotypes comme «le jeune héros pauvre mais noble, le méchant foncièrement mauvais...», etc. Ces éléments simplifiés à l'extrême se déploient dans un autre temps qu'il n'est pas nécessaire de vouloir dater, dans les campagnes et villages ancestraux où les bardes chantent des légendes. Si de tels films renforcent finalement les conventions culturelles d'une société très fermée, ils schématisent aussi dans l'imaginaire les désirs et les fantasmes d'un public qui a très rarement accepté les représentations cinématographiques réalistes. Influencé par les cinéastes étrangers, Satyajit Ray a ouvert en Inde des horizons nouveaux... Avec «Le Royaume des Diamants» il abandonne cependant ses chroniques sociales, ironiques et de plus en plus désenchantées, pour s'offrir un instant de fantaisie en revisitant un genre populaire. Il lance Goopy et Bagha, deux compères attachants au secours d'un royaume soumis à l'oppression d'un tyran. Et comme dans les contes pour enfants, les héros sont des magiciens, les rois sont bons ou très cruels. Une oeuvre inattendue, remplie de chansons et de couplets vives, «où le pur divertissement sert l'enseignement d'une éthique basée sur la liberté et la justice».

Dimanches 7, 14, 21 & 28/12 → 16:00

"Het Rijk der Diamanten"

Zoals in de VS of Europa, worden ook in Indië films gemaakt die het grote publiek moeten entertainen. De film- en de muziek-industrie hebben er nauwe banden met elkaar. Men produceert er onafgebroken zeemzoete love-stories. Daarnaast heb je de Indische films die aanknopen bij de literaire traditie van verhalen en mythen. Hierin worden stereotiepen, zoals de jonge arme maar toch nobele held of de door en door slechte kerel, opgevoerd. Alles speelt zich af in lang vervlogen tijden, wanneer precies doet er niet toe. Op het scherm verschijnen uitgestrekte landerijen en eeuwenoude dorpen waar troubadours legenden zingen. Dergelijke films versterken uiteindelijk de culturele conventies van een heel gesloten maatschappij en geven ons ook een beeld van de verborgen verlangens en fantasieën van een publiek dat het realisme in de film nog lang niet heeft aanvaard. Satyajit Ray is zo'n regisseur die zijn inspiratie zoekt in de literaire traditie van Indië en tegelijk houdt hij van vernieuwing. Met 'Le Royaume des Diamants' neemt zijn carrière een nieuwe wending. De sociale drama's waarin de ironische ondertoon steeds scherper werd, maken plaats voor de fantasie en de herwerking van een populair genre. Goopy en Bagha worden erop uitgestuurd om de bevolking van de wrede tiran te verlossen. Zoals in de sprookjes zijn de goeden tovenaars en zijn de koningen ofwel goed van inborst ofwel heel wreed. Het lijkt misschien pure ontspanning, maar tegelijkertijd wordt ons een ethiek bijgebracht die gebaseerd is op vrijheid en gerechtigheid.

Zondagen 7, 14, 21
& 28/12 → 16:00

CAREFUL

Tolzbad is een 19de eeuwse dorpje verstopt tussen besneeuwde bergtoppen in een mistig dal.

De puriteinse bewoners lopen en praten er met gedempte stemmen uit vrees een sneeuwlawine te veroorzaken.

Deze voorzichtigheid wordt aangeleerd in school waar beheersing en nauwgezetheid de voornaamste leervakken zijn. Maar onder deze zachte deken van repressie woeken incestueuze verlangens, onbesproken angsten en de alomtegenwoordige dreiging van een gewelddadige dood.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Deze voorzichtigheid wordt aangeleerd in school waar beheersing en nauwgezetheid de voornaamste leervakken zijn. Maar onder deze zachte deken van repressie woeken incestueuze verlangens, onbesproken angsten en de alomtegenwoordige dreiging van een gewelddadige dood.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Een postmodern melodrama waarin de ouderwetse tussentitels en ingekleurde beelden een zekere onschuld oproepen die tegelijk wreed uit elkaar wordt gehaald. De beelden van Maddin zijn adembenemend en doen denken aan de esthetiek van de expressionistische stille film (make-up, overtrokken emoties, constructivistische decors, kleurfilters, bevreemdende schaduwen). En dat alles in kleur alstublieft! De verboden verlangens van de bergbewoners zijn als onverwachte dromen. Een sprookje over ginds in de bergen waar men passie in stilte beleeft... Vreemd, macaber en bedwelmend.

Guy Maddin
Canada, 1992,
v.o. st-Fr./
Eng. o.v. Fr.ond.,
99'

Après vous avoir alléchés avec "Tales from the Gimli Hospital" et "Archangel" en septembre, le Nova vous propose le troisième film d'un cinéaste dont les talents de bricoleur de pellicule et l'imagination foisonnante sont injustement méconnus ici...

Passer ses vacances à Tolzbad, voilà une bonne idée (les décors en carton-pâte sont éblouissants) mais y vivre -qui plus est au siècle dernier- nous rendrait absolument dingues. Comme dans les films de montagne, "Careful" fait des pics embrumés et des sommets couverts de neige l'adversaire le plus colossal de l'homme. Guy Maddin introduit son film par une fabuleuse séquence documentaire qui explique que pour éviter l'avalanche fatale, les habitants d'une petite communauté en sont arrivés aux pires extrémités du genre bâillonner les enfants ou sectionner les cordes vocales des animaux. Ce besoin absolu de silence trouve son prolongement dans la lugubre école de majordomes qui forme de grands dadas précautionneux. Mais à Tolzbad, l'édifice cristallin se fissure par des amours retrouvés, inattendus et interdits...

Même s'il aborde des thèmes bien terre-à-terre (la cellule familiale, l'inceste...), Maddin nous emporte loin de la réalité dans un monde de rêves d'une drôlerie irrésistible. Son histoire totalement folle, croustillante de détails saugrenus, est servie par un sens de l'image époustouflant qui réactualise l'esthétique du cinéma muet expressionniste (maquillages, émotions surjouées, décors constructivistes, filtres colorisés, jeux des ombres et des lumières,...). Et en couleurs, s'il vous plaît!

Quel que soit le bout par lequel on le prend, "Careful" constitue une expérience unique "fabriquée avec une telle minutie, une telle passion, et aussi une telle irrationalité, qu'il suscite un émerveillement qu'on éprouve rarement devant les chefs-d'oeuvre irréfutables".

A partir du / Vanaf 4/12 (voir grille horaire / zie uurrooster)

"Dans le panier de Graphoui"

! Pour enfants

Des dessins, des sculptures, des personnages en plastiline... qui s'animent, qui parlent en musique ou en paroles. Pour raconter un conte, une légende ou simplement une histoire... Voici six courts métrages, issus de l'Atelier Graphoui, qui nous transportent d'un univers africain à des mondes exotiques ou étrangement familiers. Un programme spécialement concocté pour les enfants mais aussi pour tout adulte qui voudrait sortir des sentiers battus du cinéma d'animation. (Depuis sa création, en 1979 à Bruxelles, l'Atelier Graphoui aura produit plus de 120 films! Actif dans le domaine du cinéma d'animation - en tant qu'atelier de production, de création et de formation - il développe depuis 1989 diverses formes de collaboration avec l'Afrique).

"Le crapaud chez ses beaux-parents"

de Kibushi Ndjate Wooto, Zaïre, 1991, v.f., 8 min. Animation de papiers découpés. Ce conte traditionnel africain nous entraîne sur le chemin qui conduit le crapaud chez ses beaux-parents...

"L'enfant terrible"

de Kadiatou Konate, 1993, v.f., 12 min. Poupées animées. C'est l'histoire d'un enfant qui parle, mange et marche le jour de sa naissance. Après quelques jours, il part à la recherche de son frère.

"Cave canem"

de Michel Rutsaert et Alex Mortelmans, Belgique, 1994, sans dia., 20 min. Animation de pâte à modeler. Dans une ville aux confins du désert, vit un peuple qui voue un culte à la lune. Sous une coupole, des savants observent un chien au microscope et découvrent une anomalie.

"Lionneries"

de Graphoui, Belgique, 1982, sans dia., 7 min. Dessins animés sur papier. Un lion ne peut s'empêcher d'avalier ses dompteurs au moment crucial du spectacle!

"L'égoût"

de Maria Eugenia Santos, Belgique, 1983, sans dia., 6 min. Dessin animé. Un ballon tombe dans un égoût. Que peut-il bien devenir? D'étranges créations sortent de l'égoût et sont intriguées par cet objet.

"Dnalor et Engamelrahc"

réalisé avec les élèves de 5ème B de l'école n°8 de Schaerbeek, 1992, v.f., 8 min. Animation de pâte à modeler. Marion et Kevin montent dans le grenier et découvrent un vieux livre au titre étrange: "Les aventures de Dnalor et Engamelrahc".

Samedis 6 & 20/12 ⇒ 14:00
Dimanches 14 & 28/12 ⇒ 14:00

Flaklypa Grand Prix

! Voor kinderen

Ivo Caprino, Noorwegen, 1977, NL versie, 105'

"De Grote Prijs van Smørenberg" Caprino staat bekend voor zijn erg realistische animatiefilms met 'puppets'.

Flaklypa is het verhaal van een helse autowedstrijd waar uitvinder en fietsverkoper Theodor Velgen en zijn egelvriendje Ludvig worden uitgedaagd om deel aan te nemen. Voor de gelegenheid laat de slechterik Theodor een verbluffende en dure auto bouwen met alles erop en eraan. De twee vriendjes zullen van veel verbeelding en knutselwerk moeten blijf geven om met hem te rivaliseren. De race belooft spannend te worden...

De Noorse bevolking stroomde massaal toe om dit meesterwerk van Caprino te bekijken, een verdiende beloning voor deze eeuwig jonge regisseur die nooit is afgestapt van kwaliteit en integriteit in zijn werk.

Zaterdag 13 & 27/12 ⇒ 14:00
Zondag 7 & 21/12 ⇒ 14:00

TURN OF THE CENTURY

Special evening 19th december

Dame Darcy & Princess Mortal Princess, USA, 1997, video, vo Ang./Eng. ov, 90'

Une plongée dans le show TV le plus délirant au monde: présenté par son hôtesse, Dame Darcy, tour à tour "cartooniste", actrice, joueuse de banjo et de scie musicale... "Turn of the Century" oscille entre MTV et le Muppet Show, "The Addams Family" et les films de Tim Burton, ou encore le vaudeville et... va savoir. Dans le film se bouscule une galerie de personnages plus déjantés les uns que les autres; parmi eux, Courtney Love, à qui Dame Darcy enseigne entre autres curiosités l'art de fabriquer des poupées. L'univers intérieur loufoque de Dame Darcy nous est entièrement dévoilé, mis à nu par la cinéaste-cantatrice Princess Mortal Princess. Mais jusqu'où iront-elles?

"Turn of the Century" is de vreemdste televisieshow ter wereld! Gastvrouw Dame Darcy presenteert deze bizarre kruising tussen MTV, The Muppet Show, The Addams Family, films van Tim Burton en goeie ouwe vaudeville. Princess Mortal Princess leidt het geheel in goede en gekke banen. Met o.a. Courtney Love die onder toezien van Dame Darcy poppetjes leert maken, vliegende voeten en dubbelgangers, spookjes en sprookjes! And oh, the freaks!!! De innerlijke wereld van striptekenaarster, poppenmaakster, actrice en muzikante (banjo en zingende zaag) Dame Darcy, wordt blootgelegd onder kundige leiding van operazangeres en filmmaakster Princess Mortal Princess. Een kijk ervaring zonder remmen en remmingen, de dames houden zich enkel aan de wetten van de waanzin!

SHIPS WOMEN and BEES

Programme féérique composé de courts métrages aventureux et envoûtants, et présenté par Karen Cinorre (EU)

Voguez vers d'autres cieux, plongez dans ces profondeurs où les pensées sont voilées de silence. Oubliez tout acquis. Que la légèreté vous emmène découvrir ces choses inconnues qui échappent au regard. Mais attention: les apparences sont toujours trompeuses! Soyez vigilants: ce programme de courts métrages, concocté par Karen (de Drift Distribution à New-York), vous transportera dans un univers à la fois déroutant et ravageur, d'évasion et d'enchantement.

Une seule et unique séance pour ce programme qui vous sera présenté en 'live' par Karen!

Feëriek filmprogramma samengesteld en gepresenteerd door Karen Cinorre (USA)

Karen Cinorre (USA) maakt films en filmprogramma's die getuigen van een ongetemde verbeelding. Speciaal voor Nova stelt ze een avond voor die verre van gewoon is: een transatlantisch avontuur waarin de dingen nooit zijn wat ze lijken... Op het scherm ontploffen: een liefdesverhaal op de bodem van een zwembad, "S.O.S. Extraterrestria" of het relaas van een reuzin op aarde, "Honey Time" een liedje over bijen en honing, en nog veel meer zoetigheden. Ongeremd en ongerijmd gepresenteerd door goede fee Karen Cinorre. En, niet onbelangrijk, deze avond heeft een happy end...

Vendredi/Vrijdag 12/12 ⇒ 20:15

HONG KONG MOVIES

SPECIAL EVENING 6th DECEMBER (ENTRANCE 300 BEF)

20:00 "A Chinese Ghost Story"
Ching Siu Tung, Hong-Kong, 1987, vo st.ang./ov eng.ond., 95'

22:00 "The Heroic Trio"
Johnny To & Ching Siu Tung, Hong-Kong, 1993, vo st.ang./ov eng.ond., 82'

24:00 "Full Contact"
Ringo Lam, Hong-Kong, 1992, vo st.ang./ov eng.ond., 96'

Pour tous les enfants pas sages qui n'attendent plus rien d'un 6 décembre, le Nova propose une longue soirée ensorcelante pour faire meilleure connaissance avec l'un des cinémas les plus cinglés du monde, celui de Hong-Kong.

Dans "Chinese Ghost Story" un collecteur d'impôts, naïf et gaffeur comme une sorte de Harold Lloyd local, se trouve obligé de chercher refuge dans un temple, tant les habitants de la petite bourgade qu'il vient taxer l'accueillent fraîchement. Pas de chance, le temple qui l'abrite se révèle être hanté par de nombreux fantômes. Jusque là, rien que de très normal, sinon que "Chinese Ghost Story" va du romantisme le plus lyrique à l'humour le plus délirant, en passant par les arts martiaux et le fantastique, le tout à un rythme effréné et truffé d'effets spéciaux plus que réussis.

Un petit bijou qui sera suivi d'un film co-réalisé par le même cinéaste: "The Heroic Trio". Soit l'histoire de trois superhéroïnes combattant des démons ancestraux dans des cavernes labyrinthiques situées sous les rues de la ville. Une vraie "pulp fiction" hong-kongaise avec ce qu'il faut d'action, d'horreur, de surnaturel et de thriller, et surtout avec Maggie Cheung (star de Hong-Kong que les Européens ont pu voir récemment au cinéma dans "Irma Vep").

Pour terminer la nuit, un polar-craignos typique vous remuera dans votre fauteuil. Grouillant de gangsters, et non sans évoquer la réalisation stylisée de John Woo, "Full Contact" (à ne pas confondre avec le film du même nom qui avait Jean-Claude Van Damme pour vedette) n'a pas le bon goût pour vertu principale!

Attention: ces trois films vous seront présentés en version originale cantonnaise sous-titrée anglais (et chinois).

Voor wie vindt dat Sinterklaas en aanverwanten maar saaie troep is, hier een nachtje Hong-Kongse speedactie zoals enkel Chinezen dat kunnen.

In "Chinese Ghost Story" moet een belastingsontvanger van het naïve en op het randje idiote soort toevlucht zoeken voor de onherbergzame lokale bevolking, in een tempel. Spoken waren hem echter vóór, op zich ook geen verrassend nieuws. Maar het ongelofelijke is dat in "Chinese Ghost Story" vlagen romantisme, gemberkoek humor en krijgshaftige lichaamsbewegingen met speciale effecten gewoon tesamen de mixer in gaan.

Dit meesterwerk wordt meteen gevolgd door "The Heroic Trio", bestaande uit Wonder Woman, Thief Catcher en Invisible Woman. Deze drie gevaarlijke vrouwen vormen samen een bedreiging voor de onderwereld. Met rondvliegende motorfietsen en ontplofende hersenen... Een losgeslagen film met drie maffe dames om u tegen te zeggen (anders slaan ze je de kop in).

En om dit lyrisch avondje af te sluiten, een top-punt van slechte smaak: "Full Contact" (nee, niet die met landgenoot J-C Van Damme), gestyleerd à la John Woo, waar slechterikken en nog slechtere slechterikken elkaar met slagersinstincten te lijf gaan.

Opgelet: deze drie films worden in originele versie met engelse ondertitels getoond.